

Když jsem poprvé uviděl stránky firmy pana Davida Křivánka, zíral jsem na všechny ty formy, barvy, hořáky a dráty jako u vytržení. „Tak tohle je nádhera,“ říkal jsem si. Koupím formu a veškeré další propriety nutné k vlastní výrobě a budu si odlévat pilkry, olůvka nebo třeba jiggové hlavy. To mě napadlo jako rybáře. Jako novináře mne ale zajímalo spíše to, kde se vzal ten nápad a jak trnitá je cesta od snu k činu. Zeptal jsem se a... Vy si ten příběh můžete přečíst na následujících řádcích v sugestivním vyprávění majitele firmy, kterému jsem nakonec položil několik zvědavých otázek.

Ivan Finta

Ptal se / Tomáš Lotocki
Foto / Pavel Patočka, David Křivánek

UDĚLEJ SI ... SÁM!

FORMY NA ODLÉVÁNÍ OLŮVEK

Slabé ranní slunce ještě pomalu sušilo rosu na mých holínkách a doma jen budík na posteli (který tak dlouho ne a ne zvonit) prozrazoval, jak moc jsem se nemohl dočkat. Vždyť mi bylo teprve 8 let! Dodnes rád vzpomínám na chvíle, kdy ranní opar nad hladinou malé říčky pozvolna ustupoval, ptáci štěbetali a moje židlička ne a ne v klidu stát. Po chvíli děda vytáhl termosku s horkým čajem, který tak krásně voněl. Při jeho popíjení přišel najednou záběr na korkové brčko doposud jen lehce klouzající po hladině. Dědův bambusák byl prohnutý pod vahou ryby, se kterou bojoval, a já skoro zapomněl zavřít pusy. V ten den ryba zvítězila nad šestnáctkou silonem a rybářem, který by ji stejně vrátil vodě.

Při navazování přetržené udice jsem si toho poprvé všiml. Děda měl dřevěnou krabičku a v ní spoustu olůvek různých tvarů a velikostí. Nemohl jsem z ní spustit oči. Všechna se tak krásně leskla. Různé tvary, které jsem nikdy předtím neviděl, jsem zkoumavě pozoroval. Svoje olůvka si děda odléval sám v dílně, kterou měl na zahrádce. Byl to kutil známý v celé naší ulici, který dovedl opravit snad vše, a vyrobit pak ještě víc. Naučil mne mnohé – mít rád vodu a přírodu, to každopádně. Díky, dědo!

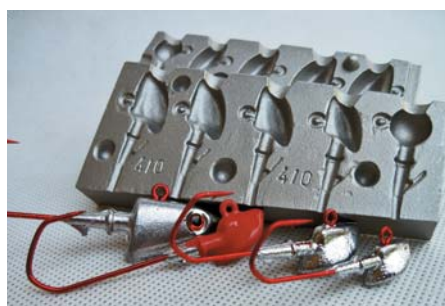
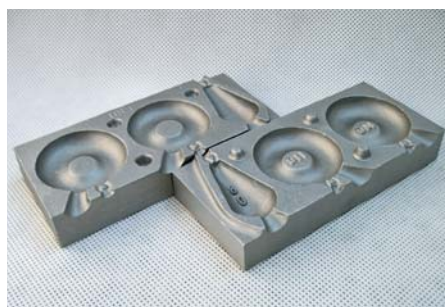
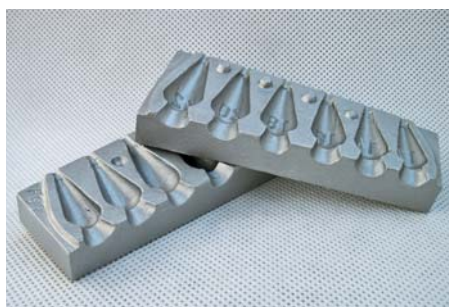
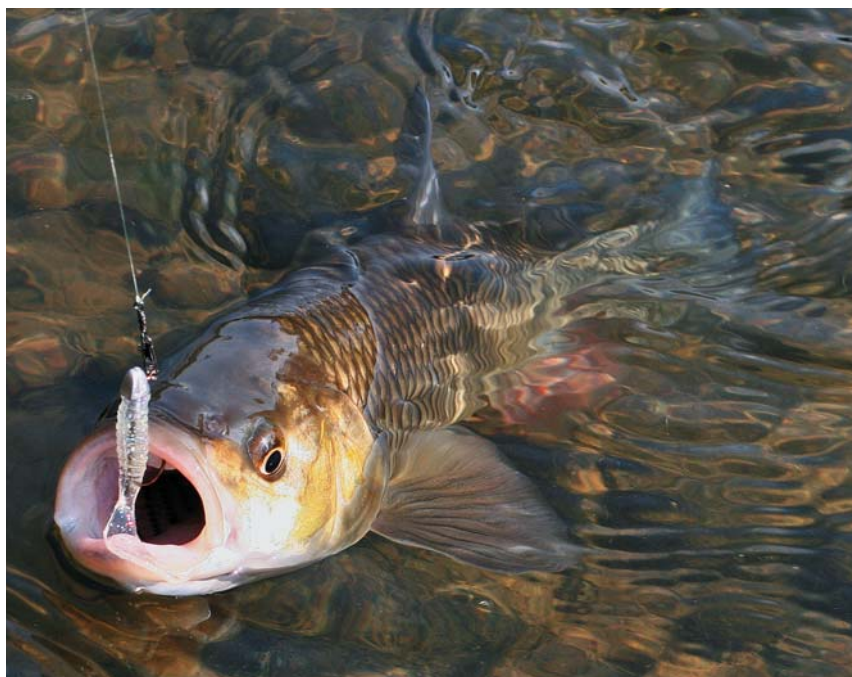
Nyní po pětadvaceti letech, kdy jsem byl na jaře (ostatně jako každý rok) opět „na lovu“ v rybářských potřebách, kde jsem potřeboval nakoupit rybářské vybavení a doplňky potřebné pro celosezonní rybolov, zůstala na mém seznamu (pochtivě rozšiřovaném po celou zimu) poslední položka – olova!

Často cestuji za rybami do norských fjordů a přes léto se rád brouzdám říčkami s peřejemi, za kterými číhají nenasytí pstruzi a lipani. V košíku jsem ten den měl něco málo přes 30 kg pilkrů, závaží na mníky, jiggových hlav a olůvek na Mušov, když jdeme se synem vyseďet kapříka nebo sumce. U pokladny mi z ceny naskočila husí kůže a už jsem přemýšlel, co asi řeknu doma ženě, až pojedu do čtvrtého patra s rudlem. Dle statistik jsem se dostal do té horní poloviny, když jsem vyrukoval s frází: „Miláčku, bylo to ve slevě, no, nekup to!“ A tím vlastně vše začalo.

Vzpomínka na dědu a jeho formy a poznámka mé ženy, že ten účet vypadá jako záloha na luxusní dovolenou pro celou rodinu, mne donutily k zamyšlení. S kalkulačkou, notýskem a tužkou jsem se dopočítal k tomu, že za 100 g olova zaplatím přibližně 50 Kč. A olovo se běž-

ně prodává za 30–70 Kč à 1 kg. Shodou náhod vlastní můj bratranec malou reklamní firmu a před nedávnem jsme spolu konzultovali pořízení CNC frézky. Když jsem ho navštívil, ještě ji neměl. Navrhl jsem mu koupi za mojí finanční podpory a on nakonec kývl. Museli jsme si ale vzít úvěr, jelikož pořízení takového stroje s využitím pro mne a grafickou dílnu má v konečné sumě sedm čísel.

Po půl roce testování, programování stroje a produkce nespočtu zmetků jsem se propracoval k tomu, abych mohl všem rybářům, kteří si chtějí odlévat olova sami, nabídnout kvalitní formy, za kterými si mohu stát. V současnosti jsem schopen nabídnout přes 250 druhů forem různých tvarů a gramáží. Samozřejmostí je i výroba dle předlohy. Stačí nám zaslat Vaše oblíbené olůvko a vyrobíme formu pro zhotovení jeho věrné kopie. Současným trendem (soudě nejen dle poptávky) jsou barevná olova různých světových výrobců. Jsem schopen se přizpůsobit trhu a mohu nabídnout i speciální barvy na olova v téměř 200 odstínech, plynové hořáky na úpravu barvení, trojháčky a háčky do jiggových hlav od amerického výrobce VMC, obratlíky, bužírky do krmítek a spoustu jiných doplňků k výrobě olovených zátěží.

Jak jste se vůbec k domácí výrobě rybářských forem dostal?

Prvopočátek byl asi u vzpomínky na krabičky s olůvkou mého dědy. Po nějakém čase rozhodně přispěly finance. Byla by to značná suma peněz za olůvka, kterou bych utratil v obchodech. A neméně potom dobrý pocit z vlastní výroby – ten je také příjemný.

Češi jsou známí jako národ kutilů, soudíte podle své zkušenosti, že existuje více rybářů, kteří si formy vyrábějí (odlévají) sami?

To je složitá otázka. Každý z nás je svým způsobem kutil. Já bych rybáře rozdělil do dvou skupin. První skupina jsou lidé, kterým jde o prestiž a vyžadují pouze značkové zboží nebo nemají na odlévání čas a prostor, kvůli

čemuž možnost vlastní tvorby ani nevyhledávají. Druhá skupina jsou rybáři, kteří mají toho času trochu více (i v dnešní uspěchané době), umějí si spočítat pro a proti a mají radost ze svých vlastních výrobků. Tito lidé si formy půjčují i ve svých Carp teamech a tím mnohonásobně snižují pořizovací náklady na zátěže.

Myslím si ale, že většina rybářů nakupuje hotové výrobky, zejména Ti mladší a začínající, protože o možnosti vlastní výroby nemají ponětí.

Jak by obecně vyznělo srovnání kvality těchto domácích výrobků s těmi vyráběnými sériově?

Na světě je spousta výrobců forem. Od Číny přes Polsko až po Ameriku. Naše firma může nabídnout i sériově vyráběné formy z Holand-

ska, které dovážíme. Bohužel zavedení nové formy do sériové výroby trvá i rok. Kvalita forem je na vysoké úrovni v obou případech. Jediná výhoda u forem na zakázku je možnost vlastní volby druhu závaží.

Jste sám i „aktivním rybářským propagátorem“ svých výrobků? Tedy jinak řečeno, jak často se sám dostanete k vodě a jaký je Váš nejoblíbenější způsob lovu?

Do Norska jezdím na tresky dvakrát do roka, u nás píšu za rok asi 60 docházek, což by odpovídalo tomu, že rybařím 1–2x týdně. Svě kamarády vždy obdařím nějakým tím pilkříkem nebo olůvkem. Vždy při jejich návštěvě se mě ptají, jakou mám zase novinku. Nejvíce si odpočinu při vláčení na potůčku. ■

FORMY BRNO

David Křivánek, Josefy Faimonové 19, 628 00 BRNO, 00420 733 70 10 30
formybrno@seznam.cz, www.formybrno.cz

Popisky: Xxxxxxxxxx